

Riddare Templet Wästmannias
MEDLEMSBLAD

Årg. 45

Hemsida: www.templerriddareorden.se
Facebook: RIDDARTEMPLET WÄSTMANNIA

Nr 4–2021

Bröderna Kjell Persson och Kjell Björk vid reception hos
Riddaretemplet Concordia i grad 4 Trohetens grad (TG) - Ståndaktige väpnare

MÄSTAREBREV

Du håller nu årets sista medlemsblad i din hand eller så läser du den på vår Ordens hemsida. Det är alltid så att då vi närmar oss ett avslut på året så vill vi både se tillbaka och se framåt.

Efter ett långt uppehåll med ett nedstängt föreningsliv på grund av pandemin har vi äntligen kunnat starta upp vår verksamhet så sakta, med några IG-möten och ett försenat årsmöte.

En stor del av hösten har Mästare Rådet fått ägna sig åt att fundera över vårt tempels vara eller icke vara på grund av höga hyreskostnader och svårigheter att få tillräckligt tmed bröder att ställa upp som tjänstemän. Vid senaste Mästare Rådsmötet, vilket besöktes av vår Provinskapitel Mästare Christer Wik, beslutades att vi ska fortsätta att hålla till i våra nuvarande lokaler på Termometergatan 2.

Då vi har kunnat förhandla oss till en väsentligt sänkt hyra och med en höjd medlemsavgift räknar Mästare Rådet med att vi kan fortsätta att vara kvar i Ordenshuset. Hyressänkningen innebär dock att vi måste ha färre möten i lokalen (8 st. om året) vilket innebär att vi får ha möten i högre grader hos intilliggande Tempel som RT Silvermalmen, RT Mäster Olof och RT Concordia. Vilket innebär att vi blir flera bröder som samlas och möterna blir därigenom mer givande.

Jag ser fram emot att få möta er igen mina Bröder vid årets sista IG-möte, decembermötet med sin högtidliga och vackra ritual.

Tack mina Bröder för det gångna året och för det ljus ni fått vara med om att sprida i vårt Tempel!

*Jag tillönskar er alla och era nära och kära
En God Jul och Ett Gott Nytt År!*

Med broderlig hälsning och en önskan om FSV.

Sten-Bertil Jakobson

FISKAREN OCH SONEN

Solen strålar från en klarblå himmel men det blåser friska vindar. Fiskaren är ute på sjön för att vittja sina nät och bottengarn, sonen är med för att hjälpa till och lära sig av fadern.

Fadern en smal, senig och vresig karl, vresigare än vanligt då sonen är med, grabben har ju ännu inte lärt sig hur man håller upp båten mot vinden för att fadern ska vara nöjd, det är inte lätt då vinden friskar i för det är små marginaler det rör sig om då näten ska vittjas. Fadern har mycket kort stubin och det tar inte lång stund innan skällsorden kommer. Sonen biter ihop, han gör ju så gott han kan och vill ju så gärna vara sin far till lags, men roligt är det inte att höra hur oduglig man är.

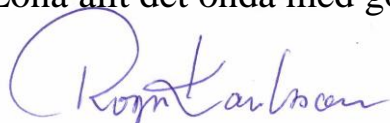
Sonen önskar att han vore någon annanstans, kanske i skogen eller allra helst ensam ute på sjön med sitt fiskespö. Varför får han inget beröm när det går bra? Frågorna är många. Efter mycket trixande är dagens arbetspass för sonen slut. Sonen får order om att starta snurran för att bege sig hemåt för en välförtjänt middag. Nu är allt lugnt för köra båten det kan grabben göra bra.

När båten rundar en udde ser sonen hur faders ögon blir alldeles svarta, han ger order om ändrad riktning för han har fått syn på en fritidsbåt, tydligen har han genast sett att personerna i fritidsbåten ägnar sig åt spöfiske på "HANS" vatten! Fadern är rosenrasande och ger sonen order om att äntra båten, sagt och gjort sonen gör som pappan säger även om han skäms över pappans uppträdande. Efter mycket svordomar och beslagtagande av männens fiskeutrustning ges order om fortsatt hemfärd.

När fadern och sonen sitter till bords så knackar det på dörren, utanför står männen från fritidsbåten, de undrar försynt om någon av sonen eller fadern har förlorat en plånbok, javisst sonen upptäcker att det är hans plånbok som männen fiskat upp ur vattnet. Männen är glada och hjälpsamma trots alla tillmälen och beslagtagen fiskeutrustning, så vad har fader för annat val än att ge tillbaka männens fiskeutrustning, han är ändock en rättskaffens man.

Allt slutade lyckligt denna gång, männen var glada för sin återvunna fiskeutrustning, sonen var glad för sin plånbok. Fader var kanske inte så glad till att börja med då han fick lov att svälja förtreten då han bad männen om ursäkt och återlämnade fiskeutrustningen samtidigt som han sa att han inte ville se männen fiska på hans vatten igen. Men innerst inne var nog fadern glad för att det finns så goda människor som dessa män.

Löna allt det onda med godhet, så skall godheten segra!

MÖTESORDNING FÖR ÅR 2022

Mötetid kl. 18:30 om inte annat anges

Onsd.	12/1	IG Installation
Onsd.	16/2	IG Årsmöte
Onsd.	16/3	KG
Onsd.	20/4	IG (RT Silvermalmen officierar)
Onsd-Lörd	3-6/8	Generalkonvent I Uppsala
Onsd.	7/9	IG
Sönd.	25/9	IG hos Silvermalmen kl.17
Onsd.	19/10	IG
Söndag	20/11	Minneshögtid kl.17
Onsd.	7/12	IG Parentation

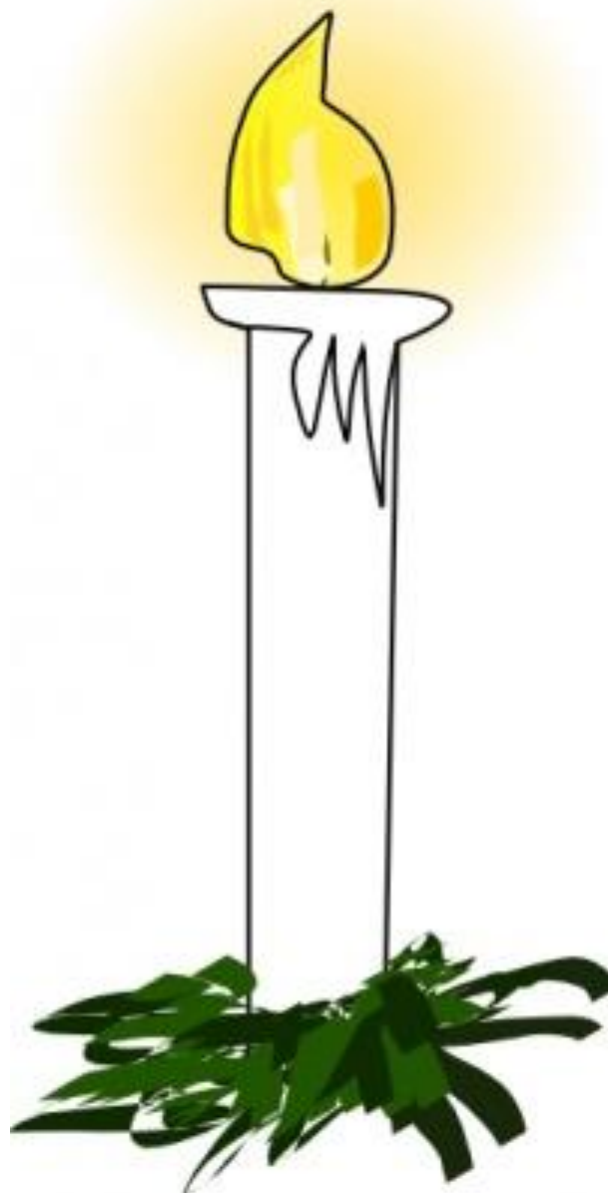
TÄND LJUS

Bo Zetterlind

Låt inte mörkret hindra dig
att söka Ljuset.
Och när du funnit det,
låt andra se,
pröva, övertyga sig.

Vill du, att ljus skall leva,
tänd då hos andra
samma längtan.

Tänd frimodighetens ljus
i rädslans mörker,
tänd rättens ljus
i korruptionens mörker,
tänd frihetens ljus i ofrihetens mörker,
tänd Trons ljus
i förnekelsens mörker,
tänd Hoppets ljus
i förtvivlans mörker,
tänd kärlekens ljus
i dödens mörker.
Tänd ljus!

SKATAN OCH KRÅKAN

En skata spatserade fram och tillbaka på en gräsmatta. ”Hör du, Skata” sa jag. ”Varför har du fracken på dig?” Skatan tittade på mig, som om den inte trodde vad den hörde. ”För att idag är Guds dag, naturligtvis!” sa den sedan med ett stänk av tillrättavisande i rösten. ”Jaså” sa jag förvånat. ”Vad är det för speciellt med den här dagen?” Skatan suckade åt min okunnighet. ”Alla dagar är speciella” svarade den sedan. ”Alla dagar är Guds dagar – och din och min och alla andras också!”

En kråka gick och letade i dikeskanten efter något ätbart. ”Hör du, Kråka” sa jag. ”Varför är inte du finklädgd? Det är ju Guds dag idag!” Kråkan lyfte på huvudet och tittade länge på mig. ”Men det är jag ju!” sa den sedan.

”Den här dräkten har jag fått av Gud själv, och han säger att jag klär alldeles utmärkt i den!”

Jag satte mig på en sten och hängde med huvudet. ”Skatan har frack, och du bär en dräkt Gud själv har givit dig. Men vad har jag för att fira att det är Guds dag idag?”

Skatan och Kråkan kom fram till mig där jag satt, tittade på mig ned huvudena på sned och suckade sedan gemensamt åt denna okunniga varelse. ”För det första har du de vackraste ädelstenar till ögon” sa Kråkan. ”Ädelstenar som gnistrar och blänker och visar vad du känner och tänker”. ”För det andra har du ditt leende” fortsatte Skatan. ”Ett leende som kan förmedla värme och kärlek”. Kråkan nickade instämmande. ”För det tredje” sa den ”har du din röst. Med den kan du säga goda saker som tröstar, stöder och gläder dina medmänniskor.

Du kan prisa Gud med både tal och sång. Så varför gör du inte det? Idag är ju Guds dag – och din och min och Skatans och alla andras!”

KRUBBAN I GRECCIO

Höst i Umbrien 1223. Italiens höst kan vara svår, med regn och kyla. Ännu svårare för en fattig broder, som sjuk och trött, på sina bara fötter på vindlande stigar strävar upp genom bergen kring Rieti. Höst var det nog i hans sinne, denne Franciskus – som många nu begynte kalla för ”il santo”, den helige – och hösten nalkades i hans liv, det kände han.

Gå ut och predika, att himmelriket är nära; vandra utan ränsel och skor, hjälpa medmänniskorna, göra gott; Giv för intet, så som du har fått allt för intet – det var det raka budet han fått för 14 år sedan i Assisi.

Och på den vägen hade han – märkligt nog fått många lärjungar och medvandrare. I tusental kom de och gick ut med evangelium över Italien och Europa – med benäget tillstånd av den helige fadern i Rom. Men nu ville också Kyrkan få lite mera ordning på dessa ”Guds spelemän”. En orden måste dock ha regler, en styrelse och varför inte lite fasta tillgångar också, allting kunde väl inte alltid gå på Guds försyn.

Han orkade bara inte alltid stå emot den store – han var ingen general, han var ”il Poverello”, Guds lille fattige, som lydde en ännu högre herre. han ville bara gå med bud om *liv*. Allt oftare måste han dra sig undan för att söka ny kraft i ensamheten, i tysta samtal med sin uppdragsgivare. Bland klyftorna uppe vid Fonte Colomba – duvornas källa – kunde han finna stillheten, finna svar.

Och nu nalkades julen! Han vände dag efter dag sina tankar mot Barnet, som kom en gång. Det stod alltmer glädjefullt levande och starkt för honom – och det var ju detta som han skulle bära ut till människorna!
Undret i stallet – som kanske var en grotta?

Uppe vid Greccio – där var en vacker grotta och den ägdes ju av en vän och lärjunge till honom! Han såg en syn – och gick han till denne Johannes Velita: ”Vill du på julafton föra upp en oxe, en åsna, ett lamm och en krubba till grottan i Greccio – vi ska fira jul där”. Nej, aldrig visste man var denne Franciskus kunde komma med härnäst. Ryktet gick och folket kom. I den mörka julnatten anno 1223 väntade en mängd människor med tända facklor, nedanför den branta Greccioklippan.

Fortsättning sid 7

Så kom prästen och Franciskus. Efter dem ringlade sig ett långt fackeltåg upp för branta stigar mot grottan, mot vad?

Och plötsligt stod man där – i Betlehem – och i facklornas sken lästes julevangeliet över krubbans halm. Det såg det alla för sig, alldeles som det stod i Skriften.

Och när Franciskus, il Santo, böjde sig ned över krubban och lyft upp Barnet, då såg de det alla, då såg de undret.

Världens första ”julkrubba”, ja, kanske det.

Men vad ser man där i dag?

Ett lite franciskan-konvent, upphängt på klippan som ett svalbo – med gångar, rum, kapell, souvenirer – och en modern julkrubba förstås. Men så ibland allt detta och enklast av allt; en gammal troskyldigt naiv målning på klippväggen. Där sitter än en gång Modern och Barnet, där kommer herdarna – och med en gång är man tillbaka i den där märkliga natten!

Då den enkle brodern Franciskus med en lika enkel genialitet bara lyfte undan seklernas ridå – då han, helt praktiskt och ”modernt” gav liv åt sin vision – gjorde PR för julbudskapet. Och detta har människorna aldrig glömt – hur han lät dem vara med i Den Heliga Natten.

MEDLEMSAVGIFT 2022

Årsmötet för RT Wästmannia har beslutat att höja vår medlemsavgift från 750 kr till 1000 kr/år.

Vår likviditet är mycket svag, senast vi höjde medlemsavgiften var 20130101 och sedan dess har prisindex höjts rätt mycket och alla kostnader har följt med. Betala årsavgiften Kr 1000.- helst i januari månad alternativt Kr 500.- i januari och 500.- senast i juni. Betala till plusgiro 34 88 65-7 eller banköverföring till 3044-23 043 15 eller swish till 070 593 44 65

Tack på förhand

SKM

RT Wästmannias Medlemsblad		Preliminär utgivningsplan		
Termometergatan 2, 72350 Västerås		<i>Nr</i>	<i>Manus senast</i>	<i>Utkommer vecka</i>
<i>Redaktion</i>	<i>e-post</i>	1/22	24 jan	5
Roger Karlsson	rogersbkarlsson@telia.com	2/22	11 apr	14
Sten-Bertil Jakobson	sten-bertil.jakobson@tempelriddareorden.se	3/22	8 aug	34
		4/22	13 nov	48

Sanning - så som den har uppenbarats i Bibeln, till vägledning för kunskap om rätt och fel, och därmed till stöd för vårt samvete.

En tempelriddare är försiktig med sina ord i tal och skrift. Det han säger är sant och det han lovar är orubbligt

Kärlek – till Gud, sitt land och sin nästa.

En tempelriddares kärlek till Den Evigt Store Mästaren, som livets skapare och beskyddare, bör mana honom att troget bygga sitt liv i ödmjuk respekt för livets helighet. Kärleken till sitt land bör besjåla varje tempelriddare, så att han använder sina gåvor till gagn för det samhälle han lever i, tar hand om naturen och visar respekt för landets lagar. En tempelriddare försöker alltid att leva i respekt för sin nästa, efter den gyllene visdomsregeln: *Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, det ska ni också göra för dem.*

Renhet – i tankar, ord och gärningar.

En tempelriddare strävar efter att rena och förädla sina tankar, begär och seder, och inrättar sitt liv efter detta.

Trohet – mot nästan, Orden och sig själv.

En tempelriddares trohet bygger på Guds kärlek till alla människor. Han visar aktning och vänskap mot alla Ordensbröder och arbetar för främjande av Ordens ändamål, självständighet och framgång.